

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.880/2022/8.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Molnár Ferencné dr., bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. március 28.
Az ügy tárgya: emberölés büntette
Terhelt(ek):

Első fok: Debreceni Törvényszék, 17.B.153/2021/12.,
ítélet, előkészítő ülés, 2021. július 12.
Másodfok: Debreceni Ítéltábla, Bf.I.510/2021/7., ítélet,
nyilvános ülés, 2021. november 25.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Debreceni Törvényszék 17.B.153/2021/12. számú és a Debreceni Ítéltábla Bf.I.510/2021/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Debreceni Törvényszék a 2021. július 12. napján meghozott 17.B.153/2021/12. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki emberölés büntetőjében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért mint visszaesőt 14 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] Ügyészségi fellebbezés alapján eljárva a Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2021. november 25. napján meghozott Bf.I.510/2021/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a terhelt cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontja szerint minősítette, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás lényege a következő:

A terhelt és élettársa 2020 márciusától éltek elhatározva, hogy koldulásból fognak élni.

A városba érkezésüket követően rövid időn belül kifigyelték, hogy az utca kereszteződésében lévő, korábban óvodaként üzemelő romos házban nem lakik senki, ezért odaköltöztek.

A terhelt és élettársa rendszeresen fogyasztottak alkoholt, a terhelt a bűncselekményt megelőző este Rivotrilt vett be, és arra bort ivott.

2020. július 12-én 5 óra 30 perc körüli időben is azért indultak el az zletbe, hogy a nyitásra odaérve szeszes italt vásároljanak maguknak. Útközben a játszótér mellett haladtak el, amikor meglátták a társasház hátsó lépcsőházi bejáratnál ülő, hajléktalanként élő sértettet, akit már korábban látásból ismertek. A terhelt odament a cigarettázó sértetthez és tüzet kért tőle, mire a sértett felállt és szó nélkül ököllel szájon vágta. A terhelt ettől bedühödött és dulakodni kezdett a sértettel, miközben az esőtől sáros járdán megcsúszott és hátra esve magával rántotta a sértettet is a földre. Ezt követően a terhelt gyorsan felpattant a földről, majd a hanyatt fekvő sértett arcát legalább négy alkalommal nagy erővel megtaposta, amitől a sértett szája és az orra vérezni kezdett. A terhelt ezután az eszméletlen, hanyatt fekvő sértettet magára hagyva az élettársa után távozott a helyszínről, aki az események alatt tovább haladva mindvégig folyamatosan mondta neki, hogy fejezze be, hagyja abba a verekedést.

Az 58 éves sértett a terhelt bántalmazása következtében az arckoponya csontjain, az orrcsonton és a felső állcsont területében többszörös darabos törés sérüléseket szenvedte el. A homlokán, az arc bal oldalán, a két szemöldök között és az ornyergén, a jobb szem körül, az orrszárnnyakon két oldalt, az orrnyílásokon két oldalt, valamint az orrnyílások közötti területen, a felső- és alsó ajak bal oldalán – mely során a jobb alsó egyes fog is kitört – az áll közepén, az állcsúcs alatt legalább 1-1 rendbeli, összességében legalább 8 rendbeli nagy erejű tompa erőbehatás érvényesült.

Ezen kívül még a hajas fejbőrön, a tarkó területén legalább 1 rendbeli kis-közepes, a bal vállcsúcs és a mellkasfal oldalán legalább 2 rendbeli kis erejű tompa erőbehatás érvényesült.

A sértett halálát vérbelehelés okozta, ugyanis az arccsontok durva, darabos jellegű törése masszív vérzéssel járt, és a vér a légutakba kerülve belehelés folytán néhány percen belül halált okozott.

Az elszenvedett bántalmazás és a következményesen kialakult vérbelehelés között ok-okozati összefüggés állapítható meg.

Amennyiben nem vérbelehelés okozza a sértett halálát, akkor a bántalmazás miatti traumás sokk lett volna a halálának az oka, mivel a törések olyan súlyosak és kiterjedtek voltak, hogy az életét az idejekorán alkalmazott gyors és szakszerű segítség sem tudta volna megmenteni.

A sértett a halála időpontjában enyhe fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt, a vérének alkoholkoncentrációja 1,57 ezrelék volt.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottnak – elsődlegesen a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezése, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében.

[5] Indokai szerint a sértett egy cigaretta meggyújtása érdekében történő ártatlan tűzkérés miatt támadt rá, az eljáró bíróságok azonban nem megfelelően értékelték ezt a sértetti közrehatást. Nem vizsgálták körültekintően az eset összes körülményét, így azt sem, hogy a szándéka semmiképpen nem a sértett megölésére, hanem pusztán a bántalmazásra irányult. Figyelmen kívül maradt az is, hogy személyes problémái miatt a cselekmény elkövetésekor feszült idegállapotban volt, miként a bíróság nem vette figyelembe az igazságügyi elmeorvos- és pszichológus szakértők szakvéleményeit sem. Álláspontja szerint felelősségét csak halált okozó testi sértés büntetésében lehetett volna megállapítani.

[6] Felülvizsgálati indítványának kiegészítésében már arra hivatkozott, hogy cselekményét ijedtségből, menthető felindulásban követte el.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.1020/2022/2. számú nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta.

[8] Kifejtette, hogy a terheltnek a hanyatt fekvő sértett arcának legalább négy alkalommal, nagy erővel történt megtaposásakor számítania kellett arra, hogy az a sértett halálát eredményezi, mindez az ölési szándékot támasztja alá.

[9] Álláspontja szerint a különös kegyetlenség mint minősítő körülmény megállapítása is törvényes, az eszköz nélküli bántalmazás ugyanis akkora erejű volt, hogy a sértett a fején többszörös darabos sérülést szenvedett. A rúgásokat a terhelt csak akkor hagyta abba, amikor a sértett már magatehetetlen, eszméletlen volt.

[10] Az irányadó tényállás pedig nem tartalmaz adatot arra vonatkozóan, hogy a sértett folytatni akarta volna a támadást, és arra sem, hogy a terhelt a támadás elhárítása érdekében bántalmazta a sértettet. Ellenkezőleg, a tényállásból az a következtetés vonható le, hogy a terhelt nem védekezésként, hanem megtorlásként bántalmazta a sértettet, amely jogos védelmet nem alapozhat meg.

[11] Erre tekintettel indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn.

III.

[12] A terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi kifogás lehetőségét biztosítja.

[14] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős ügydöntő határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[15] A felülvizsgálati indítványban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt és eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[16] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése nem vitatható. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[17] A terhelt az indítványában arra hivatkozott, hogy az eljárás során nem vizsgálták a szándékának tartalmát (az csak a bántalmazásra irányult), nem vették figyelembe a sértetti közrehatást (támadást), illetve az ennek következtében kialakult ijedtségét és felindult állapotát. Ekként indítványa valójában három különböző érvelést tartalmaz, egyrészt halált okozó testi sértésre, másrészt jogos védelmi helyzet fennállására, harmadrészt a jogos védelem túllépésére utalt.

[18] A Kúria ezzel összefüggésben elsőként a testi sértésre kitérve rámutat a következőkre.

[19] A Be. LXXVI. Fejezete szerinti eljárás alapján az előkészítő ülésen ítélettel befejezett ügyben – tekintettel a bűnösség vádirattal egyező beismerésére – a bíróság a vádirati tényállás megalapozottságát és a bűnösség kérdését nem vizsgálja, az ítéleti tényállás így megegyezik a vádiratban írt tényállással.

[20] A Kúria a terhelti indítvány kapcsán megjegyzi továbbá, hogy a törvényszék előkészítő ülésen történt ítélethozatalára azért kerülhetett sor (egyebek mellett), mivel a terhelt a terhére rótt bűncselekmény elkövetését a vádiratban foglaltakkal egyezően beismerte.

[21] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja értelmében a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést. A b) pont első fordulata szerinti felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a terheltnek a jogerős ítéleti tényállásban rögzített magatartása a Btk. Különös Részeinek nem a bíróság jogerős ítéletében megjelölt, hanem más rendelkezését meríti ki, és ennek következtében a kiszabott büntetés – a helyes minősítés alapulvételével – törvénysértő.

[22] A törvénysértő minősítés ekként nem önmagában felülvizsgálati ok, hanem abban az esetben, ha a törvénysértő minősítéshez törvénysértő büntetéskiszabás is kapcsolódik.

[23] A kiszabott büntetés akkor tekinthető törvénysértőnek, ha annak neve vagy mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik, így a bűncselekmény minősítéséhez kapcsolódó büntetési tételkeret megsértésével kiszabott, avagy az irányadó büntetési tételkereten belüli ugyan, de az anyagi jogszabálysértés kiküszöbölése mellett tartamában eltúlzottan súlyos, vagy eltúlzottan enyhe.

[24] A Btk. 160. § (1) bekezdése szerint, aki mást megöl, emberölés büntette miatt öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés d) pontja értelmében a büntetés tíz évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést különös kegyetlenséggel követik el.

[25] A szándékos emberölés és a halált okozó testi sértés büntette egyaránt szándékos elkövetési magatartással valósul meg, elhatárolásuk az elkövetőnek a cselekmény véghezvitele időpontjában fennálló konkrét tudattartalma alapján történhet (Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozat).

[26] Az emberölés esetén az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja (egyenes szándék), vagy ebbe belenyugszik (esetleges szándék). Ezzel szemben a halált okozó testi sértés esetében az elkövető szándéka csupán testi sérülés előidézésére irányul, az eredmény tekintetében csak gondatlanság állhat fenn. Ez utóbbi bűncselekmény kapcsán az elkövető tudatában – a tőle elvárható figyelem, körültekintés elmulasztása miatt – fel sem merül a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetősége, vagy ha igen, azt nem kívánja, nem nyugszik bele abba, hanem könnyelműen bízik az elmaradásában.

[27] Az elkövetés időpontjában fennálló tudati állapot tisztázásánál, így annak megítélésénél, hogy az elkövető szándéka ölésre avagy testi sértésre, illetőleg egészségsértésre irányult-e: jelentős mértékben a külvilágban megnyilvánult, és ennél fogva megismerhető tények elemzésének van jelentősége.

[28] A szándékos elkövetést illetően a felülvizsgálati indítvány vitatta a megállapított tényekből való jogkövetkeztetés helyességét. A Kúria ennek kapcsán rámutat a következőkre.

[29] Az elkövető tudatának tartalma törvényi tényállási elem, az úgynevezett alanyi okozatosság: a tárgyi oldal elemeinek (elkövetési magatartás, eredmény stb.) külvilágban való megnyilvánulása, ténybelisége, és az elkövető ahhoz való akarati viszonyulása.

[30] Ez a viszonyulás az elkövetőn belüli, külvilágtól elzárt. Ezért az elkövetési magatartásról (eredményről) való, a tudatban előzetesen, illetve egyidejűleg meglévő képzet mindig csak valamely, külvilágban megjelenő, illetve fizikai mérhető tényből következtetéssel ragadható meg, s mint ilyen, ténykérdés. Ebből a szándékosságra, gondatlanságra, illetve annak mikéntjére, s a bűnösségre vont következtetés jogi értékelés, ami jogkérdés.

[31] A tudati – és más tények – megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg. A kettő közti kapcsolatot az teremti meg, hogy ha az irányadó tényállás valamelyik külvilágból megjelenő tényt és abból vont ténybeli következtetést egyaránt rögzíti, és utóbbi helyes, akkor a jogi értékelésnek, s ekként a törvényi tényállás adott eleme megállapításának alapja van.

[32] Jelen ügyben pedig ez a helyzet.

[33] Az irányadó tényállás ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy

- miután a sértett a terheltet megütötte, a terhelt bedühödött és dulakodni kezdett vele;
- eközben az esőtől sáros járdán megcsúszott és magával rántotta a sértettet is;
- gyorsan felpattant a földről;
- majd ezt követően a hanyatt fekvő sértett arcát nagy erővel, legalább négy alkalommal megtaposta;
- ettől a sértett szája és orra vérezni kezdett;
- ezután az eszméletlen sértettet magára hagyva távozott a helyszínről.
- A sértett a terhelt bántalmazása következtében az arckoponya csontjain, az orrcsonton és a felső állcsont területében többszörös darabos törés sérüléseket szenvedte el.

– E tájékon összességében legalább 8 rendbeli nagy erejű tompa erőbehatás, ezen kívül további legalább 1 rendbeli, kis-közepes, legalább 2 rendbeli kis erejű tompa erőbehatás érvényesült.

– A sértett halálát vérbelehelés okozta, ugyanis az arccsontok durva, darabos jellegű törése masszív vérzéssel járt, és a vér a légutakba kerülve belehelés folytán néhány percen belül halált okozott.

– Az elszenvedett bántalmazás és a következményesen kialakult vérbelehelés között ok-okozati összefüggés állapítható meg.

[34] A talajon rögzült fejre (arcra) nagy erővel, egyszeri alkalommal történt rátaposás önmagában azt igazolja, hogy a terhelt szükségképpen előre látta cselekményének lehetséges következményeként azt, hogy a sértett halálát okozhatja, ekként az eshetőleges ölési szándék már ez alapján megállapítható {Kúria Bfv.II.204/2017/6. számú határozat [58] és [60] bekezdés}.

[35] Ehhez képest a Kúria egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy jelen esetben a bántalmazás módjára, annak rendbeliségére és erejére, a támadott (életfontos szervet tartalmazó) testtájékra figyelemmel a terhelt a sértett halálát kívánva, egyenes szándékkal cselekedett {Debreceni Törvényszék 17.B.153/2021/12. számú ítélet [24] bekezdés}. Mindezzel szoros összefüggésben a terhelt szándékára vont következtetést erősíti az elkövetés utáni magatartása, vagyis az, hogy az eszméletlen állapotban földön fekvő, (arcán, száján) vérző sértettet magára hagyva távozott a helyszínről.

[36] E tények alapján egyértelmű következtetés vonható le arra nézve, hogy a terheltet nem csupán a bántalmazás, a testi sértés szándéka vezérelte, nem gondolván a sértett halálának bekövetkeztére, hanem ellenkezőleg azt kívánva, egyenes szándékkal cselekedett (Btk. 7. § első fordulat). Mindezek alapján a halált okozó testi sértés büntetnének megállapítása fel sem merülhet.

[37] A terhelt cselekményének különös kegyetlenséggel elkövettként való minősítése is törvényes.

[38] A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál elsősorban emberiességi, valamint erkölcsi szempontok a meghatározók. A különös kegyetlenség fogalma alá az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedéssel járó, rendkívüli embertelenséggel, brutalitással, gátlástalanul, az emberi méltóság mély megalázásával vagy az elkövető emberi mivoltából kivetkőzve véghezvitt ölési cselekmények vonhatók.

[39] Elsősorban a sértettnek okozott sérülések száma, súlya és jellege alapján állapítható meg, ezekből általában következtetés vonható az elkövetés embertelenségére.

[40] Az elkövető tudatának az elkövetés idején át kell fognia a végrehajtás különös kegyetlenségét. Az elkövető ezzel kapcsolatos tudattartalmára a sérülések számából, a bántalmazás hosszan tartó, elhúzódó voltából, a sértett látható szenvedéséből, illetőleg a sértettnek a végrehajtás ideje alatt tanúsított magatartásából vonható következtetés.

[41] Ehhez képest az emberölés különös kegyetlenséggel elkövettként minősül, ha a cselekmény végrehajtása az élet kioltásához rendszerint szükséges kegyetlenséget meghaladó, rendkívüli embertelenséggel történik, és a cselekmény a sértettnek olyan testi szenvedést vagy lelki gyötrelmet okoz, amely az ember életének kioltásával általában együtt járó szenvedést, gyötrelmet is lényegesen meghaladja. Az ölés módjának kell különös fokban kegyetlennek lennie. Adott esetben pedig annak sincs jelentősége, hogy a sértett eszméletlensége folytán ténylegesen elviselte a fájdalomérzést.

[42] Jelen ügyben a jogerős tényállás egyértelműen tartalmazza, hogy a fekvő sértettet a terhelt legalább négy alkalommal nagy erővel az arcán megtaposta, amely következtében

annak többszörös darabos törését szenvedte el, és a fej tájékon összességében legalább 8 rendbeli nagy erejű, tompa erőbehatás érvényesült. Az arccsontok durva, darabos jellegű törése masszív vérzéssel járt, a légutakba kerülő vér pedig belehelés folytán néhány percen belül halált okozott.

[43] Kétségtelen, hogy a terhelt a cselekményét rendkívüli embertelenséggel, gátlástalanul követte el, miként az ítéltábla arra hivatkozott is, a kiszolgáltatott helyzetben lévő, földre esett sértettet – a többrendbeli nagy erejű, fejre irányuló támadással – lényegében agyontaposta. Ez pedig megalapozza a különös kegyetlenséggel történő elkövetés megállapítását.

[44] A terhelt a felülvizsgálati indítványban másodlagosan a sértett közrehatására, támadó jellegű fellépésére, ezzel lényegében a saját jogos védelmi helyzetére is hivatkozott.

[45] A Kúria ezzel összefüggésben rámutat a következőkre.

[46] A Btk. 22. § (1) bekezdése alapján nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.

[47] A védekezést támadás előzi meg. Az elhárítás válasz a támadásra. A jogos védelmi helyzet feltétele, hogy legalább elkezdett, illetve közvetlen fenyegető támadás más általi, a megtámadotton kívül, tőle idegen, független magatartás legyen.

[48] A védekezés azért jogos, mert a támadás jogtalan. A jogosan védekező a jogot védi a jogtalansággal szemben; korábbi – ám máig igaz – magyarázat szerint erőt alkalmaz az erőszak ellen. Amennyiben a jogtalan támadás ténye megállapítható, úgy az elhárítás szükségessége nem vitatható (4/2013. Büntető jogegységi határozat I/1. pont).

[49] A jogos védelmi helyzet a jogtalan támadó, illetve jogtalan támadással közvetlenül fenyegető és azt elhárító magatartás viszonya, aminek kezdetét a jogtalan támadó, illetve a jogtalan támadással közvetlenül fenyegető magatartás határozza meg.

[50] Jelen ügyben nem kétséges, hogy a sértett jogtalan támadást intézett a terhelt ellen, amikor őt ököllel arcon ütötte.

[51] Helytállóan hivatkozott azonban a Legfőbb Ügyészség arra – miként az ítéltábla is –, hogy az irányadó tényállásban nincs olyan ténymegállapítás, mely szerint a terhelt a támadás elhárítása érdekében bántalmazta volna durván a sértettet. Ellenkezőleg, a tényállás szerint a sértett megtaposása a kezdeti dulakodást, és már azt követő volt, hogy a sértett a földre esve kiszolgáltatott helyzetbe került.

[52] E tényből, valamint az elkövetés módjából és az okozott sérülések számából, jellegéből összességében kizárólag arra lehet következtetni, hogy a terhelt nem védekezésként, hanem megtorlásként bántalmazta a sértettet. Ez pedig a Btk. 22. § (1) bekezdése szerinti jogos védelem korlátja (4/2013. Büntető jogegységi határozat I/1. pont).

[53] E körben tehát helytálló a Debreceni Ítéltábla megállapítása, mely szerint a terhelt nem került jogos védelmi helyzetbe, mert maga is a jogtalanság talajára kerülve durva tettlegességbe bocsátkozott és a földre esett, kiszolgáltatott sértettet lényegében agyontaposta {Debreceni Ítéltábla Bf.I.510/2021/7. számú ítélet [12] bekezdés}.

[54] A felülvizsgálati indítvány kiegészítésének arra való hivatkozása is alaptalan, hogy a terhelt a sértett ütésétől megijedve, menthető felindulásban cselekedett.

[55] A Kúria ezzel összefüggésben megjegyzi a következőket.

[56] A Btk. 22. § (3) bekezdése alapján nem büntethető, aki az elhárítás szükséges mértékét ijedtségből vagy menthető felindulásból lépi túl.

[57] Jelen ügyben azonban az előbbieken kifejtettek szerint nem ez történt, a terhelt az őt ért támadást (ütést) a már kiszolgáltatott helyzetben lévő sértetten valójában kegyetlenül megtorolta. Ez pedig a Btk. 22. § (3) bekezdés alkalmazását értelemszerűen kizárja.

[58] Nem sértett tehát törvényt az eljáró bíróság, amikor a terhelt bűnösségét emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) pont] megállapította, és törvényes a bűncselekmény minősítése is.

[59] Miután a minősítés törvényes, és más anyagi jogszabálysértés sem történt, önmagában a kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem kifogásolható.

[60] Ekként a Kúria a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

IV.

[61] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[62] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2023. március 28.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Molnár Ferencné dr. s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző